

A Fővárosi Ítéltábla az SBGK Szabadalmi Ügyvivői Iroda (....., ügyintéző: dr. Köteles Zoltán szabadalmi ügyvivő) és dr. Lengyel Andrea ügyvéd (....) által képviselt felperes neve (....) kérelmezőnek a Holló & Társai Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Holló Dóra ügyvéd) és Kocsis Péter szabadalmi ügyvivő (....) által képviselt **alperes** (....) ellenérdekű fél ellen a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala szabadalmat megsemmisítő határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Törvényszék 2016. december 2. napján kelt, 3.Pk...../2016/7. számú végzése ellen a kérelmező 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy az ellenérdekű félnek 15 napon belül fizessen meg 100.000 (Százezer) forint másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság végzésével elutasította a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: Hivatal) szabadalmat megsemmisítő P...../98 ügyiratszámú határozatának a megváltoztatása iránti kérelmet és kötelezte a kérelmezőt, hogy 15 nap alatt fizessen meg az ellenérdekű félnek 228.600 forint eljárási költséget.

A tényállásban rögzítette, hogy a kérelmező a jogosultja a ... 5-i elsőbbségű, lajstromszámú „Folyadékfázisú gáz, különösen PB-gáz töltőállomás” című szabadalomnak, aminek a korábbi eljárásban korlátozottak szerinti igénypontjai - jellemzőkre bontva - a következők:

- a) Folyadékfázisú gáz, különösen PB-gáz töltőállomás,
- b) amelyen föld alatti tárolótartály van,
- c) amihez felső elvételű szerelvényekkel ellátott vezetéken csatlakozó, földfelszín felett elhelyezett szivattyúegység,
- d) a szivattyúegységhez szerelvénnel ellátott vezetéken keresztül töltőkimenet csatlakozik, továbbá
- e) a szivattyúegység két, előnyösen közös tengelyű szivattyú(fokozat)ból áll,
- f) amelyek közül a tárolótartályhoz közelebbi szivattyú önfelszívó, míg
- g) a töltőkimenethez közelebbi nyomásfokozó szivattyú(fokozat), azzal jellemezve, hogy
- h) a szivattyúegység két szinkron működtetésű, előnyösen közös tengelyű szivattyú(fokozat)ból áll,
- i) az önfelszívó szivattyú és a nyomásfokozó szivattyú közé gázleválasztó egység csatlakozik,
- j) ami szerelvényekkel ellátott vezetéken keresztül van a tárolótartályra visszacsatlakozva.

A 2. igénypont az 1. igénypont szerinti töltőállomás azzal jellemezve, hogy a gázleválasztó egység differenciálszelepen keresztül van a tárolótartályra visszavezető vezetékre csatlakoztatva.

A 3. igénypont a 2. igénypont szerinti töltőállomás azzal jellemezve, hogy a két szivattyú(fokozat) azonos paraméterekkel rendelkező térfogat-kiszorításos szivattyú(fokozat).

A 4. igénypont a 3. igénypont szerinti töltőállomás azzal jellemezve, hogy a térfogat-kiszorításos szivattyú(fokozat) rotációs szivattyú(fokozat).

Az 5. igénypont a 4. igénypont szerinti töltőállomás azzal jellemezve, hogy a töltőállomáson több tárolótartály van, amelyekhez nyitó-záró szerveken keresztül egy önfelszívó szivattyú(fokozat) csatlakozik.

Az ellenérdekű fél a szabadalom megsemmisítését kérte arra hivatkozva, hogy az nem elégíti ki az újdonság és a feltalálói tevékenység követelményét. Kérelmét az US lajstromszámú szabadalomra (K/3), a HUlajstromszámú szabadalomra (K/5) és az A. LPG kút kapcsolási rajzára (K/6) alapította.

A Hivatal határozatával a szabadalmat megsemmisítette és kötelezte a kérelmezőt 281.600 forint eljárási költségnek az ellenérdekű fél részére való megfizetésére.

Ismertette, hogy az újdonságrontóként felhívott K/3 dokumentum magas gőznyomású, fokozottan illékony folyadékokat, mint pl. propángázt adagoló készülékre vonatkozik. A berendezés a föld alatt elhelyezett zárt tárolótartályból a folyékony gázt csövön keresztül másodlagos vagy felvevő tartályba juttatja, ahonnan szivattyú továbbítja a folyékony gázt a fogyasztó felé. A szivattyú nyomóágából elágazó cső Venturi-típusú ejektor, más néven fúvóka oldalához csatlakozik oly módon, hogy nyílása összeköttetésben van a tartály belsejében a folyadékkal. A fúvóka a tartályból magával ragadott folyadékot csövön keresztül a felvevőtartály tetejébe továbbítja. A felvevőtartály és a tárolótartály légtere csővel össze vannak kötve a légnyomás kiegyenlítése, illetve a felvevőtartályba szállított többletfolyadék elvezetés érdekében. A felvevőtartály táplálását szolgáló fúvóka sugárszivattyú, egy jól ismert készülék. A Hivatal megállapította, hogy a szabadalomnak és a K/3 irat szerinti megoldásnak azonos az alkalmazási területe, azonos a probléma és azonos a megoldandó cél is. Rámutatott, hogy a K/3 megoldás a főigénypont c) jellemzőjétől alapvetően eltér, mert a felvevőtartály előtt elhelyezett szivattyú vagy fúvóka a tartályban, a folyadékfelszín alatt helyezkedik el és ezen eltérés miatt nem alapozza meg a támadott szabadalom újdonságának hiányát.

A felek egyetértettek abban, hogy a szabadalom c) jellemzője a K/3 megoldásban nem található meg, a szóbeli tárgyaláson tisztázták, hogy az f) jellemzőben szereplő önfelszívó szivattyúnak a K/3 irat szerinti keverőfej felel meg. A kérelmező vitatta, hogy az ellentartásban megvalósulna a szabadalom h) és i) jellemzője. Ezt a Hivatal nem osztotta. Kifejtette, hogy gépek, berendezések szinkronműködése alatt azok egyidejű, összehangolt működését kell érteni. A K/3 megoldásban a keverőfej működése a nyomásfokozó-szivattyú működésétől függ és csak akkor tud folyadékot szívni a tartályból, ha a szivattyú nyomóágából megindul a folyadék továbbítása a vezeték felé, vagyis a két szivattyú működése között összhang van. Egyértelműnek találta, hogy a K/3 esetén alkalmazott felvevőtartály egyben gázleválasztó egység is. A szabadalom egyedül a c) jellemzőben tér el a K/3 megoldástól, az eltérés lényege, hogy a folyékony halmazállapotú gáznak a kiemelésére használt, tartályba telepített keverőfej helyett a szabadalomban a földfelszín fölé helyezett önfelszívó folyadékszivattyút alkalmaznak. A keverőfej mozgó elemet nem tartalmaz, karbantartást nem igényel, meghibásodásra nem hajlamos. Működéséhez az a legelőnyösebb, ha közvetlenül a folyadékban van elhelyezve. A folyadékszivattyú ezzel szemben rendszeres karbantartást, felügyeletet igényel, előfordulhat, hogy meghibásodik, ezért célszerű olyan helyet választani az elhelyezéséhez, ahol könnyű hozzáférni, elsősorban a földfelszín felett. Vegyipari technológia terén jártas szakember jól tudja, hogy folyadékok szállítására az egyik legalkalmasabb eszköz a szivattyú, továbbá a szállítandó közeg tulajdonságai alapján ki kell tudni választani a legalkalmasabbat. A hatóság úgy ítélte meg, hogy a találmánnyal a korábbi megoldással egyenértékű megoldás született,

mert egyrészt a szabadalmas nem nevezett meg a berendezések sajátosságain túlmutató olyan meglepő, előre nem várt hatást, melyet a folyékony halmazállapotú gáz szállítására használt keverőfejnek szivattyúra történő cseréje okozott. Osztotta, hogy magas gőznyomású folyadék (propán) szivattyúval történő átemelése során az elgőzölgő folyadék következtében ún. kavitáció jön létre. Ez a jelenség szakemberek számára ismert módon a felszívószivattyú fokozatnál okoz jelentősebb problémát, amit a szabadalom nem küszöbölt ki. A Hivatal szerint a feltalálói tevékenység megítéléséhez szükséges előnyös hatás a technika állásához képest, a szakember köteles tudásának a figyelembevételével nem állapítható meg, így az 1. igénypont szerinti megoldás nem elégíti ki a feltalálói tevékenység követelményét.

Az aligénypontok szerinti megoldások kidolgozása sem igényelt feltalálói tevékenységet. A 2. aligényponti jellemzőre példaként szolgál a differenciálszelepes szabályozás a K/5 iratban, ezért a támadott megoldás a K/3 és K/5 iratok ismeretében feltalálói tevékenységet nem igényelt. A 3. aligénypont jellemzőjére példaként szolgál a K/5 irat, ami folyadékszállítására szolgáló, több fokozatos szivattyút mutat be. A K/3 és K/5 iratok ismeretében ezért ez az igénypont sem alapult feltalálói tevékenységen. A 4. aligénypontban szereplő rotációs vagy forgólapátos szivattyú alkalmazása szakember számára nyilvánvaló, ezért ez sem kívánt feltalálói tevékenységet. Az 5. aligénypont szerinti megoldás az, hogy több tároló van és ezek egy önfelszívó szivattyúhoz kapcsolódnak, nyitó-záró szerveken keresztül. Ez szakember számára szintén nyilvánvaló, így nincs szükség feltalálói tevékenységre a K/3 irat ismeretében.

A Fővárosi Törvényszék nem látott lehetőséget az oltalom fenntartására, ezért a kérelmező részéről előterjesztett megváltoztatási kérelme elutasította.

Az elsőfokú bíróság osztotta, hogy a támadott találmány nem felel meg a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (Szt.) 4. §-a szerinti feltalálói tevékenység követelményeinek. Rámutatott, hogy a leírás alapján a találmány célja az, hogy az ismert rendszerek előnyeinek megtartása mellett azok hibáit kiküszöbölje, és az ismert költséges töltőállomások helyett műszakilag legalább egyenértékű, de lényegesen gazdaságosabb rendszert hozzon létre. Alapja az a felismerés, hogy ha a szivattyú önfelszívó- és nyomásfokozó fázisát oly módon választják szét, hogy a kettő közé gázleválasztót és gázvisszavezető vezetéket csatlakoztatnak, akkor ezzel biztosítják, hogy a nyomásfokozó fokozatban a szállító közeg csak folyadékfázisban legyen jelen, ami meggyorsítja az indítási időt és kíméli a nyomásfokozó fokozatot. A kérelmező szerint a találmány megoldja az indítással kapcsolatos problémákat, az intézkedés nem igényli szakember jelenlétét, mert érzékelő vagy szabályozó elektronika nélkül, csupán az egységek technikai sorba kapcsolása miatt mindig indulóképes. A „probléma-megoldás megközelítés” módszerét alkalmazva a Hivatal helyesen állapította meg az azonosságot a K/3 és a jelen szabadalom alkalmazási területe, a megoldandó probléma és célja között. Az elsőfokú bíróság elfogadta azt a hivatali érvelést, hogy a folyékony gáz szállítására használt keverőfejnek folyadékszivattyúra történő cseréjéből [c] jellemző] nem lehet semmilyen műszaki előnyt, meglepő, előre nem várt hatást levezetni. Ilyet a kérelmező sem állított, célja az ismert rendszerekkel műszakilag legalább egyenértékű, de gazdaságosabb rendszer létrehozása. Abban sem tévedett a Hivatal, hogy a K/3 irat szerinti felvevőtartály ellátja a folyadék-gáz elegy szétválasztásának a feladatát, így egyben gázleválasztó is. Az elsőfokú bíróság megerősítette, hogy a vegyipari technológia területén jártas szakember jól tudja, hogy folyadékok szállítására szivattyút érdemes használni, és a szállítandó közeg tulajdonságai alapján ki tudja választani a legalkalmasabbat. Alaposnak találta azt a Hivatali következtetést is, hogy a kavitáció nem a nyomásfokozó, hanem a felszívó szivattyúfokozatnál okoz jelentősebb problémát, amit viszont a szabadalom sem old meg. A találmány indítással kapcsolatos célja sem alapoz meg feltalálói tevékenységet. Az önfelszívó szivattyú, gázleválasztó, nyomásfokozó-szivattyú összeállítás speciális elrendezésben nem jár semmilyen igazolt előnyös vagy nem várt hatással. A

hosszú üzemszünet utáni indítás problémája szakembertől elvárható intézkedésekkel megoldható. Magában az, hogy a kérelmezői töltőállomás üzemeltetése esetleg kevésbé költséges, mint az eddigiek, nem alapoz meg feltalálói tevékenységet. A találmány nyilvánvalóságát nem zárja ki a biztonságos, szakember jelenlétét nem igénylő indítás lehetősége sem, miként nem alapoz meg ilyet az sem, hogy egy szivattyúegységgel több tárolótartály is rákapcsolható a töltőkimenetre, ami jelentős beruházási igény csökkenést biztosít. Az objektív problémának minden esetben műszaki tulajdonságra kell vonatkoznia. Azonban a biztonságos indítás, a gazdaságosság, a költségcsökkentés nem műszaki jellemzők, szabadalommal nem védhető termékek és eljárások esetén is fennállhatnak. Azzal is egyetértett az elsőfokú bíróság, hogy a K/3 és/vagy K/5 iratok fényében az aligénypontok szerinti megoldások sem elégítik ki a feltalálói tevékenység követelményét.

Alaposnak értékelte az ellenérdekű félnek azt az érvelését, hogy a feltalálói tevékenység megítélésénél a szabadalomban és a korábbi elsőbbségű anteriorításokban szereplő alkalmazási területet, a célkitűzést és az arra adott megoldást kell összevetni egymással, nem pedig a kiviteli példák közötti műszaki eltéréseket. Azt kell vizsgálni, hogy a K/3 irat kitanítása alapján szakember számára nyilvánvaló-e a szabadalom szerinti folyadékfázisú gáztöltőállomás. Ily módon súlytalan az a kérelmezői hivatkozás, hogy a K/3 megoldás több okból sem egyenértékű a szabadalom szerintivel. Nem osztotta a törvényszék a kérelmezőnek a berendezések közötti működési különbségekre és a töltőállomások működése közötti eltérésekre vonatkozó érveit, és azt sem, hogy mások a célkitűzések, mert a tárgyi szabadalomnál a cél elsődlegesen a rendszer indítási problémájának a megoldása, a kavitáció csökkentése pedig másodlagos előny. Kifejtette, miszerint a szabadalom célkitűzését a leírás alapján kell megítélni, e szerint az önfelszívó szivattyú, gázleválasztó, nyomásfokozó szivattyú összeállítás speciális elrendezésben biztosítja, hogy a nyomásfokozó fokozatban a szállított közeg már csak folyadékfázisban legyen, ami viszont a K/3 irat szerinti megoldásban is maradéktalanul teljesül. A „közös tengelyűség” mint jellemző pedig nem alkalmas a feltalálói tevékenység meglétének megállapítására, függetlenül attól, hogy előnyös vagy elengedhetetlen jellemzőként szerepel. Ilyen indokok mellett az elsőfokú bíróság a kérelmező megváltoztatási kérelmét elutasította.

A döntés ellen a kérelmező fellebbezett, ebben a végzésnek a hivatali határozatra is kiterjedő megváltoztatásával a megsemmisítési kérelem elutasítását kérte.

Előadta, miszerint az illékony folyadéknak a tárolótartályból való kinyerésénél számolni kell azzal, hogy szívás hatására a folyadék gőzölög. A töltőállomások egyik típusánál a gőzt legkésőbb a töltőpisztoly előtt kiválasztják és visszavezetik a tárolótartályba, másik típusánál a folyadékot végig nyomás alatt tartják. A támadott szabadalom az előbbi, a K/3 az utóbbi csoportba tartozik, vagyis ellentétes elven működnek. A technika állásaként felhozott amerikai szabadalomból szívott csőszakasz hiányában a kérelmezői megoldás, amiben a folyadék felvétele csövön keresztül szívással történik nem lehet nyilvánvaló. Az ellentartás inkább a bűvárszivattyús kialakítással vethető össze, ahol a folyadékot csövön keresztül szívják fel a földalatti tartályból, az ilyen kutak javítására szolgál a K/3 találmány, amiben a szivattyút Venturi típusú keverőfej váltja ki. Fenntartotta, hogy az amerikai megoldásnál a csőben felszálló folyadékban nincs gőzbuborék, nincs mit leválasztani, így a felvevőtartály nem lát el ilyen feladatot, hanem az a szerepe, hogy az indításkori feltöltése után a szivattyú bemenetét elárasztott állapotban tartsa azért, hogy a szivattyúnak ne kelljen folyadékot szívnia. A tároló- és felvevőtartály tetejét összekötő csőben pedig a keverőfej által szállított, fölöslegesként jelentkező folyadék áramlik vissza. A kérelmező találmányában viszont a gázt a földalatti tartályból a földfelszín feletti szivattyú szívja és adagolja ki nyomás alatt, a csőben levegőssé vált folyadékból a gázt kimérés előtt, alkalmas helyen kiválasztják

és visszavezetik a tárolóba. Utóbbinál a feltaláló az indítási nehézségek és a nyomószivattyút károsítható mikrorobbanások kiküszöbölését tűzte célul. Az amerikai szabadalom az eltérő problémafelvetés, elérendő cél miatt sem adhatott nyilvánvaló útmutatást szakembernek ahhoz, hogy a találmányt kötelező tudásával, rutinból megalkossa, vagyis a támadott szabadalom valamennyi igénypontja feltalálói tevékenységen alapul.

Megismételte, hogy a K/3 szerinti töltőállomás csak nehezen, kellő szakértelemmel indítható, a tárolótartály kezdeti feltöltése anyagvesztességgel jár, a gáz formájában távozó anyag még környezetszennyezést is okoz. Az ellentartás nem adott eligazítást a földfelszínen elhelyezett, többfokozatú szivattyúval működő töltőállomás megalkotására, a folyadék rotációs szivattyúval való kiemelésére, ezért kifejezetten váratlan és meglepő, hogy a találmányi megoldás egyszerűen, gyorsan, biztonságosan indítható, a berendezés nem költséges, nem igényel szakértelmet, alig van karbantartási igénye, emellett egyik szivattyút sem károsítja a kavitáció jelensége. Osztotta, hogy a feltalálói tevékenység vizsgálatánál nem jelenthetik a nyilvánvalóság hiányát pusztán az elérhető előnyök (költségcsökkentés, gazdaságosság, biztonság), de ha azok a fogatosított műszaki intézkedések nyomán váratlanul, előre nem látható módon jelentkeznek, akkor az adott találmány bizonyosan nem nyilvánvaló a technika állásához képest. Fellebbezése kiegészítésében újabb érveket sorakoztatott fel a feltalálói tevékenység mellett, így célként az önálló, beavatkozás nélküli indítást és üzemeltetést jelölte meg, ami a K/3 megoldáshoz képest legalább 12 fejlesztési lépést jelent, ennyi változtatás szakember számára nem lehet nyilvánvaló. Hangsúlyozta, hogy a két megoldás között az az alapvető különbség, hogy a K/3 szerinti keverőfej csak folyékony közegbe helyezve működik. Végül visszautalt a szabadalom megsemmisítése tárgyában korábban folyamatban volt eljárásban született bírósági megállapításokra.

Az ellenérdekű fél fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú döntés helybenhagyását indítványozta, annak helyes indokaira tekintettel.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az ügy adatainak helytálló mérlegelésével és az eset összes körülményének figyelembe vételével, jogszabálysértés nélkül jutott arra a meggyőződésre, hogy a lajstromszámú szabadalom megsemmisítésének törvényi feltételei fennállnak, mert a találmány nem alapul feltalálói tevékenységen. Döntésével a másodfokú bíróság az indokaira is kiterjedően egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakra tér ki.

A másodfokú bíróság súlytalannak tartotta a kérelmezőnek az eltérő típusú töltőállomásokkal kapcsolatos érvelését. Az iratokból kiolvashatóan a szabadalom és a K/3 dokumentum szerinti megoldás egyezően magas gőznyomású, folyadék halmazállapotú, illékony gáz föld alatti tartályból földfelszín feletti szivattyúval történő kiemelésére irányul azért, hogy gépjármű üzemanyag tartályába vagy más tárolóba legyen tölthető, a szivattyú szívócsövében lévő folyadék egy része mindkét esetben elgőzölög és el kell érni, hogy a szivattyúba kizárólag folyadék kerüljön be. Tehát azonos az alkalmazási terület, azonos a probléma és azonos a megoldandó cél is. A kérelmező által a fellebbezés kiegészítésében megjelölt cél, nevezetesen az önállóan üzemeltethető gáztöltő állomás nem olvasható ki a szabadalmi leírásból, mert annak 3. oldal 12-16. sorai szerint az a találmány célja, hogy az említett rendszerek előnyeinek megtartása mellett azok hibáit kiküszöbölje, és ezzel az eddig ismert költséges töltőállomások helyett műszakilag legalább egyenértékű, de lényegesen gazdaságosabb rendszert hozzon létre. A kérelmező arra is hivatkozott, hogy az indítási nehézségek és a nyomószivattyút károsítható mikrorobbanások kiküszöbölését tűzte célul. Indítási nehézségek a K/3 megoldás esetén nem igazolódtak, ezen túl az üzemszünet, üzemzavar utáni indítás problémája

szakembertől elvárható intézkedésekkel megoldható, a kavitációt pedig a szabadalom nem kúszöbölte ki.

A felek a hivatali eljárásban egyezsége jutottak abban, hogy a K/3 megoldásban használt keverőfej önfelszívó szivattyúnak tekinthető, így megalapozatlanul fejtette ki a kérelmező, hogy az amerikai berendezésben a tárolótartályban elhelyezett keverőfej nyomószivattyúként működik és a felvevőtartályba vezető csőben nem érvényesül szívóhatás, aminek hiányában nem jön létre folyadék-gáz elegy, így szükségtelen a gázleválasztás is. Egyebekben az ítéletábra meglátása szerint, amennyiben megállapítható lenne, hogy a K/3 szerinti rendszerben nem keletkezik folyadék-gáz elegy, akkor a tárgyi szabadalom, amiben viszont kétség kívül elegy jön létre és ezért szükség van gázleválasztóra, a technika állásához képest visszalépést jelentene. Az eljárásban nincs ügyszöntő jelentősége, hogy az amerikai megoldásban alkalmazott keverőfej kizárólag folyékony közegben működhet, hiszen adott esetben ez a tényleges közeg, relevanciája annak van, hogy az önfelszívó szivattyúval egyenértékű szerkezet a cseppfolyós gáz továbbítását elvégzi.

A kérelmező a fellebbezésben megismételte azzal kapcsolatos álláspontját, hogy a K/3 megoldásban a felvevőtartály nem lát el gázleválasztó feladatot. Az ítéletábra ebben a kérdésben visszautal a hivatali határozatra, ami szerint a rendszer a tárolótartály és a felvevőtartály légtereiben egyensúly létrehozására törekszik, és a K/3 megoldásban szereplő felvevőtartály a folyadék-gáz elegy szétválasztásának feladatát is ellátja, ekként megfeleltethető a támadott szabadalomban alkalmazott gázleválasztóval. A szivattyú egyidejű, összehangolt működése is megvalósul, így az egyetlen különbség a szembeállított rendszerek között a c) jellemzőben, azaz abban van, hogy a K/3 megoldásban a folyékony gáz szállítására használt, földalatti keverőfejet a megsemmisíteni kért szabadalom esetében a földfelszín fölé telepített folyadékszivattyú váltja fel, azonban ez műszaki előnyt, előre nem várt hatást, amint ezt a Hivatal és a törvényszék helyesen állapította meg nem eredményez. A szóban forgó eszközök eltérő sajátosságokkal rendelkeznek, de ugyanazt a funkciót látják el, a folyadékot áramoltatják, mozgatják a tárolótartályból az üzemanyag adagoló irányába. A mozgó elemet nem tartalmazó, karbantartást nem igénylő keverőfej legelőnyösebben folyadékban elhelyezve működtethető, a meghibásodásra hajlamos folyadékszivattyút viszont a könnyebb javíthatóság, hozzáférhetőség okán a felszín fölé ajánlott telepíteni. A vegyipari technológia területén jártas szakember a feladat jellegének és a közeg természetének ismeretében köteles tudása alapján meg tudja határozni az anyag továbbítására az adott helyzetben legalkalmasabb szállítóeszközt, szivattyút. Minderre tekintettel a másodfokú bíróság is úgy értékelte, hogy a speciálisan elrendezett önfelszívó szivattyú, gázleválasztó, nyomásfokozó-szivattyú összeállítással a korábbi megoldással egyenértékű megoldás jött létre, mivel a cseppfolyós gáz szállítására használt keverőfejnek felszín feletti folyadékszivattyúra történő cseréje következtében előre nem várt, meglepő hatás nem tapasztalható és arra sem merült fel adat, hogy ezzel szakmai előítéletet győzött volna le a feltaláló.

A kérelmező által megjelölt egyéb szempontok, így a gazdaságosabb, biztonságosabb, szakembert nem igénylő üzemeltetés, olcsóbb bővíthetőség szintén nem alapo meg feltalálói tevékenységet. Helyesen fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy ezek nem műszaki jellemzők, nem zárják ki a találmány nyilvánvalóságát, amit abból kiindulva lehet megítélni, hogy a felhozott ellentartásokban megtestesülő technika állása, valamint szakmai köteles tudása alapján kaphatott-e szakember arra készíttést, hogy a támadott megoldáshoz rutintevékenységgel eljusson. A fentiekben kifejtettek értelmében a K/3 és/vagy K/5 iratok ismeretében ez valamennyi igénypont szerinti megoldás esetében megállapítható, így nem teljesült a feltalálói tevékenység követelménye. A fellebbezés kiegészítésében a kérelmező hosszasan idézte a jelen üggyel érintett szabadalom megsemmisítésére korábban indított eljárás megállapításait. Azonban a megelőző eljárásban kifejtettek az üggy

érdemére nem lehettek befolyással az eltérő tényállás folytán. Nem vitásan ott is az újdonságrontás és a feltalálói tevékenysége kimutathatósága volt a kérdés, de az eljárás kereteit eltérő német, illetve amerikai anterioritások szabták meg.

Mindezeket értékelve az Szt. 42. § (1) bekezdés a) pontja, 6. § (1) bekezdés a) pontja, valamint 4. §-a alapján a szabadsalom keletkezésére visszaható hatályú, teljes terjedelemben történő megsemmisítésének volt helye. Ezért a Fővárosi Ítéltábla az Szt. 88. és a Pp. 259. §-ai szerint irányadó Pp. 253. § (2) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú végzést helybenhagyta.

A sikertelen fellebbezés következtében a Szt. 95. § (1) bekezdése és a Pp. 239. §-a értelmében alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése folytán a kérelmező köteles viselni az ellenérdekű felet a másodfokú eljárásban képviselő szabadalmi ügyvivő 24/2004. (VI. 30.) IM rendelet 3. § (4)-(6) bekezdései alapján megállapított munkadíját. Az ellenérdekű fél két számlát csatolt a fellebbezési szakban és ennek alapján összesen 300.000 forintban kérte megállapítani másodfokú költségét. A számlák részletes időkimutatást nem tartalmaznak, a kikötött munkadíj mértéke sem állapítható meg, így a másodfokú bíróság ezt nem tudta elfogadni és a ténylegesen elvégzett tevékenység alapulvételével határozta meg az ellenérdekű fél eljárási költségét, azzal, hogy az ügy bonyolultságára tekintettel 5.000 forint/órát vett alapul. A kérelmezői fellebbezés, valamint kiegészítése tanulmányozásával, a fellebbezési észrevétel és további két beadvány elkészítésével, a meghallgatásra való felkészüléssel és megjelenéssel felmerült időráfordítást az ítéltábla 20 órában fogadta és 100.000 forintban határozta meg az ellenérdekű félnek járó másodfokú eljárási költségét.

Budapest, 2017. április 18.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bíróági ügyintéző